

Na příkladu předložkové skupiny tvořené předložkou za a substantivem v akuzativu se zabýváme otázkou adekvátního rozlišení adverbálních syntaktických funkcí vyjádřených morfologicky homonymní formou. Polyfunkčnost analyzované formy jsme demonstrovali nejprve na motivačních příkladech, posléze shrnutím jejich popisů v nejvýznamnějších syntaxích češtiny a dalších dílčích pracích. Zjistili jsme, že typologie relevantních druhů příslovečných určení je v mnoha místech rozkolísaná. Z analytické roviny Pražského závislostního korpusu jsme získali soubor dat, čítající 1591 výskytů zvolené formy. Pro podrobnou analýzu jsme použili 548 výskytů. Svá pozorování jsme konfrontovali s poznatky shromážděnými z odborné literatury. Výsledně jsme popsali celkem jedenáct významových druhů příslovečného určení, které forma za + 4 vyjadřuje. Co nejpřesnějším vymezením jsme se snažili odstranit dosavadní nejednotnost v typologii. V některých případech navrhuje oddělení nového druhu příslovečného určení - určení reprezentace, určení protihodnoty - nebo nového významového podtypu - určení ústupku. V případě příslovečného určení času navrhuje upravit rozdělení do podtypů. Pro všechny popsané druhy a podtypy příslovečného určení, s výjimkou určení míry a zřetele, zastoupenými v našem souboru dat malým množstvím výskytů, jsme formulovali automatická, poloautomatická a manuální kritéria vedoucí k adekvátnímu určení adverbální syntaktické funkce. Jejich aplikací bylo správně určeno 91,61 % výskytů dané formy v analyzovaném souboru, čítajícím celkem 548 výskytů, a 86,33 % z celkem 534 výskytů v testovacím souboru.